

РЕШЕНИЕ

№ 5523

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5349** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 12. 04. 2021 г. по НАХД № 4532 / 2020 г., Софийски районен съд, НО-13 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № Й. - 004 /20. 02. 2020 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв., на основание чл. 52 от Закона за техническите изисквания към продуктите, за нарушение на чл. 26, ал. 2 от ЗТИП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от ДАМТН, с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробен съображения излага в писмени бележки. Претендира разносните по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. и Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

В оспореното НП е посочена следната фактическата обстановка, която е възприета и от страна на районния съд.

По повод на постъпила жалба от клиент на [фирма], служители на ДАМТН са изискали информация за документите, касаещи електрически еднофазен акумулатор, като в указания срок от получаването на писмото, исканите документи не са представени.

На 20. 01. 2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 26, ал. 2 от ЗТИП, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че решението на въззивния съд е неправилно.

В конкретния случай АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както правилно е установил и районния съд.

В същото време, неправилно СРС е приел, че информацията не е изисквана от дружеството, а от физическото лице негов управител и е отменил издаденото НП.

Видно е, че от три изпратени писма, с които са изисквани документи, касаещи електрически еднофазен акумулатор, две са адресирани до управителя на [фирма], а третото писмо е до С. Д. – управител на [фирма]. Очевидно е, че информацията е изисквана не от физическото лице, още повече, че в само едното писмо се сочи неговото име, а от длъжностното лице, в случая управителя, който представлява юридическото лице.

Съгласно чл. 131 от Закона за лицата и семейството, юридическите лица са носители на права и задължения. Те придобиват права и задължения чрез своите органи.

Доколкото писмата са адресирани именно до управителя на [фирма] не може да се приеме, че документацията е изисквана от физическото лице, тъй като това е ставало именно в качеството му на управител и законен представител на юридическото лице.

В същото време, безспорно по делото е установено, [фирма] се явява вносител на въпросния електрически еднофазен акумулатор, тъй като от страна на дружеството е представена фактура за закупуването на 100 бр. от този продукт и митническа декларация за вноса им в България.

От друга страна, са неоснователни доводите изложени в писмените бележки на процесуалния представител на ответника по касация, че същите са внесени единствено за използване от служители на дружеството. В случая независимо от показанията на свидетеля Д., който е служител на санкционираното дружество и който твърди, че по погрешка е продал този продукт, това не променя факта, че устройството е предназначено за крайна употреба, след като е достигнало до търговската мрежа и продадено, като е издадена фактура и касов бон за покупката. Освен това, от страна на самото дружество се сочи, че този продукт вече е изчерпан в складовете и магазините на дружеството, поради което очевидно не е използван за нуждите на дружеството.

Съдът намира за неоснователни и доводите изложени от ответника за приложението

на чл. 28 от ЗАНН, тъй като конкретния случай не може да се приеме за маловажен, тъй като исканите документи са свързани с техническата безопасност на уреда и пряко касаят живота и здравето на потребителите.

Не е налице и основание за намаляване на наложената санкция, тъй като същата е определена в минимален размер, поради което няма основание за отмяна на наложеното наказание с оглед осъществяване на целите на генералната и специална превенция.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, следва да се отмени, а по същество да се потвърди издаденото наказателно постановление.

В същото време, е неоснователно искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, тъй като проведеното съдебно заседание, същият не е представляван от юрисконсулт.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 12. 04. 2021 г. по НАХД № 4532 / 2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 13-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Й. - 004 / 20. 02. 2020 г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Надзор на пазара“ при ДАМТН.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.